

Arrest

nr. 78 632 van 30 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

---

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 29 maart 2012 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 26 maart 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 maart 2012 om 14.00 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F.HOFFER

Gehoord de opmerkingen van advocaat I.FLACHET, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I.FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 25 juli 2005 een asielaanvraag in. Op 21 november 2005 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze aanvraag werd afgewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 4.772 van 12 december 2007. Op 14 februari 2008 werd opnieuw een bevel genomen om het grondgebied te verlaten. Het cassatieberoep tegen het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd verworpen door de Raad van State bij arrest nr. 198.114 van 23 november 2009.

1.2. Verzoeker diende op 11 december 2007 een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

De bevoegde gemachtigde nam op 22 oktober 2008 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoeker om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden onontvankelijk werd verklaard. Verzoeker ontving deze beslissing samen met een bevel het grondgebied te verlaten op 4 november 2008.

Op 2 maart 2009 diende verzoeker een aanvraag in om, met toepassing van voormeld artikel 9bis, tot een verblijf gemachtigd te worden.

Op 24 juni 2009 diende verzoeker een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, tot een verblijf gemachtigd te worden. Deze aanvraag werd op 11 december 2009 onontvankelijk verklaard.

De aanvraag van 2 maart 2009, aangevuld op 7 december 2009, 15 december 2009 en 10 december 2010 werd op 23 augustus 2011 geweigerd. Verzoeker ontving deze beslissing samen met een bevel het grondgebied te verlaten op 6 september 2011.

Op 26 maart 2012 werd verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde betekend. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering

2.1. In zoverre de beslissing zou bestreden worden voor wat de vrijheidsberoving betreft, is overeenkomstig artikel 71, tweede lid van de vreemdelingenwet een beslissing tot vasthouding in een bepaalde plaats enkel aanvechtbaar bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van deze beslissing.

2.2.1. Wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten werpt verweerder een exceptie op wegens gebrek aan belang bij het door verzoeker ingediende beroep tot schorsing, nu de eerdere bevelen definitief in het rechtsverkeer aanwezig zijn, zodat verwerende partij, zelfs na eventuele vernietiging van huidig bevel, er uitvoering kan aan geven.

2.2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend.

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het is niet betwist dat verzoeker op 21 november 2005, 14 februari 2008, 4 november 2008 en 6 september 2011 reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven. Evenmin wordt betwist dat deze bevelen definitief zijn geworden en door verweerder nog steeds kunnen worden uitgevoerd. De

eventuele vernietiging van het in het kader van de huidige vordering bestreden bevel om het grondgebied te verlaten kan verzoeker derhalve niet tot voordeel strekken. Verzoeker heeft dan ook geen belang bij de vordering tot nietigverklaring van deze beslissing (RvS 22 maart 2006, nr. 156.746). De exceptie is gegrond.

2.3. De vordering tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde van 29 maart 2012 is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. F. DE BOCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. DE BOCK

F. HOFFER